

HU CHUNHUA –
DOTYCHCZASOWA KARIERA I SZANSE NA AWANS

Obowiązujące od 2002 r. nieformalne reguły wyboru członków Stałego Komitetu Biura Politycznego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin (KPCh) pozwalają podzielić grono najważniejszych postaci chińskiej sceny politycznej na grupy wiekowe, zgodnie z którymi będzie następować sukcesja władzy na odbywających się w pięcioletnich odstępach Ogólnokrajowych Zjazdach KPCh. Na najbliższym zjeździe, który zwołany zostanie za rok, do elitarnego grona członków Stałego Komitetu Biura Politycznego najprawdopodobniej zostanie włączonych co najmniej dwóch przedstawicieli tzw. szóstej generacji przywódców. Spośród tego grona jako potencjalnych następców Xi Jinpinga (习近平) i Li Keqiang (李克强) wymienia się najczęściej trzech polityków: Hu Chunhua (胡春华), Sun Zhengcaia (孙政才)¹ i Zhou Qiang (周强)². Hu Chunhua (ur. 1963 r.) to najbardziej obiecujący przedstawiciel szóstego pokolenia przywódców KPCh. Hu i Sun są na chwilę obecną jedynymi urodzonymi w latach 60. XX w. członkami Biura Politycznego KPCh, co naturalnie predestynuje ich do wejścia do grona członków Stałego Komitetu Biura Politycznego w 2017 r., a w dalszej perspektywie pozwala przypuszczać, że stworzą oni kolejny tandem rządzący po ustąpieniu duetu Xi-Li (najmłodszy członek Stałego Komitetu powołani w 2007 r.)³. W niniejszym artykule zostanie przedstawiona sylwetka pierwszego z wymienionych wyżej polityków oraz podjęta próba oceny jego dotychczasowej kariery i szans na dalszy polityczny awans.

¹ Były minister rolnictwa oraz szef partii w Jilinie; obecnie szef partii w Chongqing. Politycznymi patronami Sun Zhengcaia mają być natomiast Jia Qinglin, zausznik Jianga oraz były premier powiązany z *taizjidang* Wen Jiabao. Sun, podobnie jak Hu, skorzystał na aferze korupcyjnej Bo, ponieważ w 2012 r. objął zwolnione przez skorumpowanego urzędnika stanowisko szefa partii w Chongqing.

² Od 2013 r. prezes Najwyższego Sądu Ludowego.

³ A. Miller, *Projecting the Next Politburo Standing Committee*, „China Leadership Monitor”, no. 49, <http://www.hoover.org/sites/default/files/research/docs/clm49am.pdf> (dostęp: 3.05.2016); Cheng Li, *A Biographical and Factional Analysis of the Post-2012 Politburo*, „China Leadership Monitor”, no. 41, <http://www.hoover.org/sites/default/files/uploads/documents/CLM41CL.pdf> (dostęp: 3.05.2016).

Dotychczasowa kariera⁴

Hu urodził się w wielodzietnej rodzinie rolniczej w wiosce Mayandun (马岩墩) położonej w prowincji Hebei⁵. W 1979 r. uzyskał najlepszy wynik maturalny w powiecie Wufeng (五峰县) i jako pierwszy uczeń w historii pochodzący z tego rejonu podjął studia na prestiżowym Uniwersytecie Pekinśkim. W 1983 r. uzyskał dyplom ukończenia studiów w dziedzinie języka i literatury Chin, po czym, realizując zamiar podjęty jeszcze w czasie nauki, rozpoczął pracę w Departamencie Organizacyjnym komórki Ligi Młodzieży Komunistycznej w Tybecie (共青团西藏自治区委员会组织部)⁶. W tym okresie zawarł znajomość ze swym politycznym protektorem, późniejszym przewodniczącym ChRL, a ówczesnym przewodniczącym Ogólnochińskiej Federacji Młodzieży (中华全国青年联合会) Hu Jintao, co uzasadnia zaliczenie go do tzw. *tuanpai* (团派) – grupy członków KPCh powiązanych politycznie ze strukturami Związku Młodzieży Komunistycznej. Początkowo Hu Chunhua wykonywał proste prace biurowe, następnie od 1984 r. zajmował się redagowaniem partyjnej gazetki młodzieżowej, by od 1985 r. zarządzać restauracją „Lhasa”. W 1987 r. powierzono mu stanowisko wiceprzewodniczącego Tybetańskiego Komitetu Związku Młodzieży Komunistycznej (西藏共青团委副书记), a w 1990 r. został najmłodszym urzędnikiem szczebla wicedepartamentalnego (副厅级) w całych Chinach. W 1992 r. Hu Chunhua objął urząd wicekomisarza obszaru Linzhi (林芝地区行署副专员), w którym rozwiązywał problemy dotyczące produkcji herbaty i budowy infrastruktury. W grudniu 1992 r. został wybrany na sekretarza Tybetańskiego Komitetu Związku Młodzieży Komunistycznej (awansował tym samym na szczebel departamentu), a w maju 1993 r. wybrano go na członka Komitetu Centralnego Związku Młodzieży Komunistycznej trzynastej kadencji. Hu zajmował się w tym czasie pozyskiwaniem środków finansowych na rzecz Funduszu Rozwoju Młodzieży (青少年发展基金会). W ciągu kilku lat wraz ze współpracownikami udało mu się zebrać ponad 10 mln yuanów. W 1995 r. powtórnie wysłano go w teren. Młody polityk objął funkcję komisarza i wicesekretarza Komitetu Partyjnego obszaru Shannan (行署专员, 山南地委副书记).

Od września 1996 r. Hu pobierał nauki w Centralnej Szkole Partyjnej, po czym powrócił do Tybetu, gdzie kontynuował wykonywanie obowiązków urzędniczych. Od grudnia 1997 r. pochodzący z prowincji Hebei polityk pracował w stołecznym Sekretariacie Ligi Młodzieży Komunistycznej (共青团书记处), gdzie odpowiadał za propagandę i pracę ideologiczną wśród młodzieży, a także redagował czasopisma

⁴ Informacje o dotychczasowym przebiegu kariery Hu Chunhua zostały zaczerpnięte z: Wei Yu, 胡春华; 人生路上的成绩单写满高分 (上篇, 下篇), 财经界2011年9月, s. 84–95.

⁵ Jego pochodzenie umiejscawia go poza tzw. *taizhidang* – frakcją książąt – potomków rewolucjonistów, na której czele stoi Xi Jinping.

⁶ Hu uczęszczał na lektoraty języka tybetańskiego i uprawiał biegi długodystansowe, by przygotować się do warunków panujących w Tybecie.

partyjne: „Chińska Młodzież” (中国青年报) oraz „Chińskie Dzieci” (中华儿女). Pełnił również funkcję wiceprzewodniczącego Ogólnochińskiej Federacji Młodzieży 全国青联副主席. Jego pobyt w stolicy został zwieńczony kształceniem w Centralnej Szkole Partyjnej w zakresie międzynarodowych stosunków ekonomicznych. Po 3 latach spędzonych w Pekinie Hu powtórnie udał się do Tybetu, gdzie obejmował kolejno stanowiska: członka Stałego Komitetu Tybetańskiego Regionu Autonomicznego (TRA) (lipiec 2001 r.), wiceprzewodniczącego Stałego Komitetu TRA (marzec 2003 r.) oraz wicesekretarza Komitetu Partyjnego (początek 2005 r.). Zebrał pochlebne opinie za umiejętne stymulowanie wzrostu gospodarczego, skuteczne kontrolowanie tybetańskiego podziemia niepodległościowego oraz pobudzanie osadnictwa hanowskiego w rejonie.

W 2006 r. Hu Chunhua powrócił do Pekinu, by wykonywać obowiązki związane z powierzonym mu stanowiskiem pierwszego sekretarza Ligi Młodzieży Komunistycznej (共青团中央书记处第一书记). Funkcję tę piastował do marca 2008 r., kiedy to objął stanowiska wicegubernatora (a następnie gubernatora) i wicesekretarza Komitetu Partyjnego swej rodzinnej prowincji Hebei. Był w owym czasie najmłodszym gubernatorem w całej Chińskiej Republice Ludowej. Krótco po objęciu przez Hu powyższych urzędów wybuchł skandal mleczarski dotyczący niedozwolonej działalności koncernu Sanlu (三鹿集团) z siedzibą w Shijiazhuang (石家庄). Koncern wprowadził do obrotu mleko w proszku dla dzieci zawierające substancje trujące, które wywoływały zaburzenia pracy nerek. Hu Chunhua dzięki swej błyskawicznej, zdecydowanej reakcji i powiązaniom z ówczesnym pierwszym sekretarzem KPCh Hu Jintao uniknął jednak negatywnych konsekwencji, które mogłyby utrudnić mu dalszy awans. Doświadczenie zdobyte przez Hu w zarządzaniu prowincją o rozwiniętym przemyśle ciężkim oraz w reagowaniu na sytuacje kryzysowe miało okazać się bezcenne przy wykonywaniu kolejnego politycznego zadania, jakie władze centralne powierzyły młodemu politykowi.

Na 17 zjeździe partyjnym w 2007 r. Hu Chunhua został powołany w skład Komitetu Centralnego KPCh⁷. W listopadzie 2009 r. Hu przeniesiono do Mongolii Wewnętrznej, gdzie mianowano go na stanowiska sekretarza Partii i przewodniczącego Zgromadzenia Ludowego Mongolii Wewnętrznej (które objął dopiero w 2010 r.). Prowincja ta charakteryzowała się niezwykle dynamicznym wzrostem PKB, co wynikało z intensywnej eksploatacji złóż surowców naturalnych znajdujących się na jej obszarze. W Mongolii Wewnętrznej Hu Chunhua postawił sobie za główny cel zwalczanie nierówności społecznych spowodowanych niekontrolowanym wzrostem gospodarczym oraz przyczynami geograficznymi, które wpłynęły

⁷ Był to krok podjęty przez Hu Jintao, który chciał zapewnić sobie wpływ na kształt przyszłego kierownictwa KPCh. Na zjeździe w 2007 r. do Stałego Komitetu Biura Politycznego KC KPCh powołano bowiem Xi Jinpinga i Li Keqiang, a więc nowy tandem rządzący. W. Lam, *Hu Jintao Picks Core Sixth-Generation Leaders*, „China Brief” vol. 9, issue 10, [http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews\[tt_news\]=34988#.Vx_gNEe35ZX](http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews[tt_news]=34988#.Vx_gNEe35ZX) (dostęp: 3.05.2016).

na ukształtowanie się podziału obszaru prowincji na bogaty i zasobny Zachód (tzw. Złoty Trójkąt 金角 – miasta Hohhot, Baotou i Ordos) oraz biedny Wschód. Hu podkreślał przy tym jakość wzrostu gospodarczego, krytykując ostro urzędników koncentrujących się jedynie na podwyższaniu wskaźników liczbowych.

Młody sekretarz podejmował w szczególności działania zmierzające do poprawy warunków bytowych ludności mniej zamożnej – rolników i pasterzy, a także zapewnienia dostępu do owoców wzrostu gospodarczego zwykłym mieszkańcom prowincji. Dynamiczny rozwój przemysłu (przede wszystkim górnictwa, hutnictwa i przemysłu chemicznego) wywołał różnorodne problemy ekologiczne (m.in. niszczenie pastwisk, zanieczyszczenie powietrza), które Hu w miarę swych możliwości próbował zwalczać. Polityk starał się również przeciwdziałać wyzyskiwaniu lokalnej społeczności przez państwowe przedsiębiorstwa wydobywcze, które, wykorzystując dążenie lokalnych urzędników do osiągnięcia jak najlepszych wyników gospodarczych, zawierały preferencyjne dla siebie umowy. Mimo powyższych działań Hebejczyk wkrótce musiał stawić czoła kolejnym wyzwaniom.

W maju 2011 r. wybuchły bowiem w Mongolii Wewnętrznej protesty o podłożu etnicznym, spowodowane bezpośrednio śmiercią dwóch mężczyzn – pasterza i jednego z uczestników demonstracji przeprowadzanej przed fabryką, którzy zostali potrąceni odpowiednio przez ciężarówkę i przez wózek widłowy⁸. Wśród pośrednich przyczyn wybuchu protestów można wymienić tarcia między Hanami a społecznością mongolską spowodowane rzekomym wyzyskiem ludności mongolskiej przez przedsiębiorstwa wydobywcze zarządzane przez Hanów, niszczenie środowiska naturalnego za sprawą rozwijającego się przemysłu ciężkiego oraz ogólne niezadowolone społeczeństwo wiejskich z polityki rządowej. Hu Chunhua również w tym przypadku zareagował w sposób zdecydowany i niezwłocznie udał się z oficjalną wizytą do Xilinhot, głównego ogniska protestów, gdzie obiecał protestującym wypłatę odszkodowań dla rodzin ofiar i ukaranie sprawców śmierci dwóch mężczyzn, a także zobowiązał się do zakupu podręczników i udzielenia zwolnień z czesnego uczniom narodowości mongolskiej. Zapewnił również, że przeznaczy dodatkowe środki finansowe na rozwój transportu, rolnictwa i ochronę środowiska w rejonie, a także zarządził wdrożenie wzmoczonych środków bezpieczeństwa w prowincji.

W październiku 2012 r. polityk został powołany w skład Biura Politycznego KPCh⁹. W grudniu tego samego roku powierzono mu zaś funkcję sekretarza Partii prowincji Guangdong (广东). Na południu podjął działania antykorupcyjne mające

⁸ A. Jacobs, *Anger Over Protesters' Deaths Leads to Intensified Demonstrations by Mongolians*, „The New York Times”, 30.05.2011, <http://www.nytimes.com/2011/05/31/world/asia/31mongolia.html> (dostęp: 3.05.2016).

⁹ Ten ruch można postrzegać jako realizację ostatniego zalecenia przewodniczącego Hu Jintao przed jego ustąpieniem z urzędu i swego rodzaju wynagrodzenie lojalności Hu Chunhua, jaką okazał w czasie afery Bo Xilaia. Hu pierwotnie zamierzał obsadzić Li Keqiang na stanowisku sekretarza generalnego, lecz w obliczu niepowodzenia tego planu zdecydował o powołaniu

na celu wyeliminowanie z kadr partyjnych tzw. *luoguan* (裸官) – urzędników, których rodziny przebywają na stałe za granicą i pozostają na ich utrzymaniu. Hu zajął się także zwalczaniem prostytucji w rejonie miasta Dongguan (东莞), w którym wedle doniesień prasowych swą działalność miało prowadzić nawet 300 tys. prostytutek¹⁰. Zarządził przeprowadzenie kodyfikacji przepisów antykorupcyjnych oraz upubliczniał informacje dotyczące skorumpowanych urzędników. W czasie jego rządów aresztowano szefa KPCh w Kantonie (广州), stolicy prowincji. Takie zdecydowane włączenie się w kampanię antykorupcyjną można odczytywać jako gest lojalności wobec ówczesnie nowo wybranego przewodniczącego ChRL Xi Jinpinga¹¹.

W zakresie polityki ekonomicznej Hu Chunhua do pewnego stopnia kontynuuje działania swego poprzednika Wang Yanga (汪洋), który dążył do przeniesienia przemysłu niskich technologii poza obszar Deltę Rzeki Perłowej, jednocześnie wspierając rozwój przemysłu wysokich technologii (tzw. strategia opróżniania klatki i wpuszczania odpowiednich ptaków – 腾笼换鸟). Jednak na tym podobieństwa pomiędzy politykami się kończą. Hebejczyk, odmiennie niż w czasie pełnienia urzędu w Mongolii Wewnętrznej i w opozycji do stanowiska zajmowanego przez swego poprzednika w Guangdong, kładzie bowiem główny nacisk na zapewnienie wysokich wskaźników rozwoju gospodarczego¹².

Hu podkreśla przede wszystkim konieczność skutecznego i szybkiego implementowania reform, co odróżnia go od przebojowego i liberalnego Wang, który bezpośrednio po objęciu urzędu nie stronił od składania niezwykle odważnych zapewnień. Hu jest w swych wystąpieniach publicznych i działaniach wyważony, bowiem nie stara się za wszelką cenę likwidować małych i średnich przedsiębiorstw, opowiadając się raczej za umiarkowaną restrukturyzacją gospodarki. Stosunkowo skromny początek jego urzędowania w prowincji Guangdong to oznaka rozwagi młodego polityka, świadomego spoczywających na nim obowiązków i starającego się przede wszystkim nie powtórzyć błędów poprzednika¹³.

Hu Chunhua do Biura Politycznego, co pozwoliło mu zachować wpływ na obsadę partyjnego kierownictwa po zakończeniu kadencji Xi Jinpinga.

¹⁰ W skandal zamieszani byli politycy najwyższego szczebla, których sutenerzy i prostytutki pozostający w zmwowie z miejscową policją szantażowali i zmuszali do płacenia haraczy pod groźbą ujawnienia kompromitujących nagrań. Heng He, *What Made Dongguan China's Sex Capital*, „Epoch Times” 19.02.2014, <http://www.theepochtimes.com/n3/516644-what-made-dongguan-chinas-sex-capital/> (dostęp: 3.05.2016).

¹¹ Fei Yu, 胡春华紧跟习近平广东打虎成绩第一, „Aboluowang”, 27.08.2015, <http://www.aboluowang.com/2015/0827/604256.html> (dostęp: 3.05.2016).

¹² Mimi Lau, *Guangdong party chief Hu Chunhua vows to stick with existing policies*, „South China Morning Post”, 18.01.2013, <http://www.scmp.com/news/china/article/1130603/guangdong-party-chief-hu-chunhua-vows-stick-existing-policies> (dostęp: 3.05.2016).

¹³ Mimi Lau, *All eyes on Hu Chunhua as he takes over as Guangdong party chief*, „South China Morning Post”, 20.12.2012, <http://www.scmp.com/news/china/article/1108542/all-eyes-hu-chunhua-he-takes-over-guangdong-party-chief> (dostęp: 3.05.2016).

Reformatorskie zapędy Wanga, jego starannie pielęgnowany wizerunek medialny i opinia liberala to, jak się wydaje, główne czynniki, które zaważyły na decyzji o niepowołaniu go w skład Stałego Komitetu. Hu niewątpliwie zdaje sobie sprawę z faktu, że wdrażanie radykalnych reform i realizowanie autorskich zamysłów politycznych mogłoby zostać uznane przez partyjne kierownictwo za przejaw krnąbrności i politycznego gwiazdorstwa spod znaku pogrążonego w niesławie Bo Xilaila (薄熙来). Woli zatem działać rozważnie i stopniowo, bez podejmowania gwałtownych ruchów. Jednak zbyt daleko posunięta ostrożność może być odbierana na niekorzyść Hu i przekreślić jego szanse na awans do Stałego Komitetu Biura Politycznego, czego symptomy powoli zaczynają się uwidaczniać¹⁴.

Objęmacząc władzę nad prowincją Guangdong, Hu znalazł się bowiem w niezwykle delikatnym położeniu. Prowincja ta stanowi swoistą „trampolinę” do najwyższych urzędów w państwie¹⁵. Kluczem do zdobycia zaufania przywódców w Pekinie jest skrupulatna realizacja partyjnych zaleceń i pokora, której politykowi z pewnością nie brakuje. Po raz pierwszy w karierze Hu decydujące dla awansu są jednak również wyniki gospodarcze. Guangdong – prowincja ludna i bogata – wydaje się więc ostatecznym sprawdzianem przygotowanym dla tego polityka przez partyjnych decydentów. Wyzwania ekonomiczne, z którymi hebejczyk musi się mierzyć, to między innymi restrukturyzacja kantońskiej gospodarki opartej na eksporcie, redukcja nierówności między obszarem delty Rzeki Perłowej a pozostałymi częściami prowincji i utrzymanie przez Guangdong pozycji chińskiego lidera gospodarczego, czemu zagraża rosnąca pozycja Jiangsu. Jak jednak wynika z doniesień, ostatecznie z wyzwań Hu najpewniej nie będzie w stanie podolać, gdyż Jiangsu ma szansę prześcignąć Guangdong już w przyszłym roku. Wydaje się, że opiewające na prawie 670 mld yuanów inwestycje infrastrukturalne, którymi Hu chciał pobudzić rozwój gospodarczy w prowincji, nie przyniosły zadowalających rezultatów, a przedsiębiorczość prywatna, napędzająca rozwój Jiangsu, nie rozwija się wystarczająco dynamicznie w Guangdongu¹⁶.

¹⁴ W. Lam, *Hu Jintao's Sixth Generation Protégés Play Safe to Ensure Promotion*, „China Brief”, vol. 12, issue 9, [http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews\[tt_news\]=39303&tx_ttnews\[backPid\]=589#.Vx_gNEe35ZX](http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews[tt_news]=39303&tx_ttnews[backPid]=589#.Vx_gNEe35ZX) (dostęp: 3.05.2016).

¹⁵ Mimi Lau, *Hu Chunhua: Heading to the top via Guangdong?*, „South China Morning Post”, 27.03.2013, <http://www.scmp.com/news/china/article/1200382/hu-chunhua-heading-top-guangdong> (dostęp: 3.05.2016).

¹⁶ Li Jing, *Hu Chunhua's 670b plan to develop Guangdong's backwaters*, „South China Morning Post”, 17.08. 2013, <http://www.scmp.com/news/china/article/1297317/hu-chunhuas-y670b-plan-develop-guangdongs-backwaters> (dostęp: 3.05.2016); Mimi Lau, *Guangdong struggles to keep top spot as China's economic powerhouse while Jiangsu closes in*, „South China Morning Post”, 24.01.2016, <http://www.scmp.com/news/china/policies-politics/article/1904755/guangdong-struggles-keep-top-spot-chinas-economic> (dostęp: 3.05.2016).

Podsumowanie

Hu jest politykiem mało przebojowym (na sesji Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych w 2013 r. odpowiedział na zaledwie jedno pytanie dotyczące samopoczucia zadane przez dziennikarza państwowej agencji Xinhua), ostrożnym, ceniącym prywatność, karnym i lojalnym wobec partii. Bywa wiązany z byłym przewodniczącym Hu Jintao nie tylko z uwagi na podobieństwa charakterologiczne, ale także ze względu na zbliżony przebieg kariery obu polityków (działalność w Związku Młodzieży Komunistycznej, praca w Tybecie). Obaj podkreślają też konieczność lepszej redystrybucji dochodu narodowego w celu wyrównywania warunków bytowych mieszkańców bogatych obszarów nadmorskich i biednego interioru.

Opinie o liberalnym światopoglądzie Hu wydają się nieuzasadnione, gdyż jego poglądy polityczne nadal w znacznej mierze pozostają zagadką. W swej dotychczasowej karierze dal się poznać jako zręczny zarządca i skrupulatny wykonawca odgórnych zaleceń, ukierunkowany przede wszystkim na zdobywanie coraz wyższej pozycji w partyjnych strukturach. Podczas urzędowania w prowincji Guangdong (sprawa *Southern Weekly* – 南方周末) ograniczył wolność prasy, w Tybecie i Mongolii skutecznie rozwiązywał konflikty na tle etnicznym i zasiedlał obszary tych prowincji ludnością hanowską. Ma niewątpliwy talent do rozwiązywania sytuacji kryzysowych i dobrze radzi sobie w prowincjach wrażliwych politycznie (z wyjątkiem problemu środowiska naturalnego). Natomiast na każdym etapie politycznej kariery Hu (może poza początkowym urzędowaniem w Tybecie) pojawiały się okoliczności budzące zastrzeżenia do jego osoby. W prowincji Hebei była to afera mleczarska, w Mongolii Wewnętrznej – zanieczyszczenie środowiska i protesty na tle etnicznym, wreszcie w Guangdongzie, jak wynika z ostatnich doniesień, są to trudności ze skutecznym zarządzaniem problemami natury ekonomicznej, środowiskowej i społecznej w kontekście wielkiej prowincji.

Po objęciu urzędu Hu Chunhua gorliwie współpracował z Xi Jinpingiem w kampanii antykorupcyjnej wymierzonej przeciwko ludziom Jiang Zemina, tzw. *jiangpai* (江派). Wykazał się też, jak wspomniano, lojalnością podczas kryzysu politycznego wywołanego przez Bo Xilaia, a następnie Zhou Yongkanga (周永康). Kluczem do dalszego politycznego awansu dwójki „młodych zdolnych” wydaje się zdobycie względów obecnego przewodniczącego ChRL Xi Jinpinga¹⁷. Xi przed swym wyborem i tuż po nim ściśle współpracował z byłym przewodniczącym Hu Jintao w celu ograniczenia wpływów grupy Jianga, co dało asumpt do przypuszczeń, że nowy przewodniczący będzie w przyszłości respektował zalecenia Hu co do obsady stanowisk państwowych. Jednak w obliczu wydarzeń z ostatnich kilku miesięcy zasadne wydaje się postawienie tezy, że Xi Jinping uniezależnił się politycznie zarówno

¹⁷ Fei Yu, 习掌控十九大拍板权胡春华冲刺向习核心全面看齐图, „Aboluowang”, 11.03.2016, <http://www.aboluowang.com/2016/0311/705826.html> (dostęp: 3.05.2016).

od *tuanpai*, jak i od *jiangpai*, a decyzje personalne będzie podejmował samodzielnie. Dalszy przebieg kariery Hu Chunhua stoi więc pod znakiem zapytania¹⁸. Wydaje się, że Hu z jednej strony padł ofiarą zmiany politycznej koniunktury, która pozbawiła go patronatu Hu Jintao, a z drugiej nie podolał wyzwaniu kierowania wymagającą restrukturyzacji gospodarką bogatej prowincji, paradoksalnie w tym samym czasie podejmując ryzykowne i anachroniczne środki (inwestycje infrastrukturalne) i zachowując nadmierną ostrożność. Warto zauważyć, że wyzwania restrukturyzacyjne, którym miał za zadanie stawić czoła Hu Chunhua w mikroskali prowincji Guangdong, rysują się obecnie przed całym Chinami. Wydaje się, że jego porażka na tym polu, jak również potrzeba obsadzenia najwyższych stanowisk w państwie przedstawicielami środowisk związanych z *taiżidang* mogą przesądzić o podjęciu przez Xi Jinpinga decyzji o odsunięciu Hu na boczny tor chińskiej polityki.

SUMMARY

HU CHUNHUA – THE CURRENT CAREER AND PROMOTION PROSPECTS

The article aims to describe the political career of one of the most promising members of the so-called sixth generation of Chinese leaders, Hu Chunhua. Hu, a *protégé* of the former Secretary Hu Jintao, is currently a strong candidate for a place in the Standing Committee of the CPC's Politburo, whose members will be officially appointed next year. However, there are several indications that Hu's political future may not look as bright as in 2012, at the beginning of Xi Jinping's first term of office. The conclusion of the paper therefore aims to critically assess Hu Chunhua's chances of future promotion in the context of the changing political *status quo*.

¹⁸ Duruo Wang, 胡春华进党委一软肋被爆出图, „Aboluowang”, 3.03.2016, <http://www.aboluowang.com/2016/0310/705486.html> (dostęp: 3.05.2016).